

בעוהש"ת

קונטרס

א שיינע חתונה

דער קונטרס געבט עצות און חיזוק ווי אזוי א מענטש קען זוכה זיין צו פירן זיינע קינדער אויפטרער די חופה מיט שמחה און געשמאק, און שעפן פון זיי אסאך אידיש גחתי.

איבערגעזעצט אויף אידיש פונעם קונטרס "חתונה קפה" פון הרב הגאון הצדיק, עמוד האמונה, וואס ברענגט אריין די הייליגע און ריינע אמונה אין די גאנצע וועלט

כבוד קדושת מרן מוהרא"ש זי"ע

געבויעט אויף די ווערטער פון הייליגן רבין, אדוננו, מורינו ורבינו
רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

און אויף די ווערטער פון זיין תלמיד, מורינו הגאון הקדוש
רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו

ארויסגעגעבן בעוהש"ת
דורך חסידי ברסלב - גיו יארק יצ"ו

היכל הקודש ברסלב

181 Huschke Road, Liberty NY 12747

היכל הקודש

בארא פארק

4801 11th Ave,
Brooklyn NY 11219
347.760.5924

היכל הקודש

קרית יואל

8 Premishan Way,
Monroe NY 10950
845.243.0563

היכל הקודש

מאנסי

32 Dolson Road
Monsey NY 10952
347.733.7551

היכל הקודש

בני ברק

רחוב הבעל שם טוב 7
052.760.5715

היכל הקודש

וויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

היכל הקודש

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299

היכל הקודש

בלומינגטון

24 Merriewald LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804

היכל הקודש

יוזשלים

רחוב רבי נחמן מברסלב 15
054.845.6150

צו הערן די
הערליכע שיעורים
פונעם ראש ישיבה שליט"א
רופט:

קול ברסלב

212.444.9191

חיווק פאר די אידישע שטוב

212.444.9169

גורמסע"י

**קרן הדפסה
היכל הקודש**

2623 State Route 52
Liberty, NY 12754

718.387.2691

www.BreslevCenter.com

א שיינע חתונה

א

חתונה מאכן די קינדער יונגערהייט

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (סנהדרין ע"ו): "המדריך
בניו ובנותיו בדרך ישרה, והמשיאן סמוך לפרקן, עליו
הכתוב אומר (איוב ה', כ"ד) וידעת פי שלום אהלך". ווער
עס ציט אויף זיינע קינדער אויפ'ן ריכטיגן וועג, און ער
מאכט זיי חתונה פרי און באצייטנס, אויף אזא מענטש

א שיינע חתונה

זאגט דער פֿסוק אז עס איז דא שְׁלוֹם און פֿרִידן אין זיין הויז.

מיר לעבן היינט אין זייער א שווערער דור. ווער ס'האט דעם קאפ אויפ'ן פֿלאַץ, ער לייגט צו אַביסל האַרץ און קוקט גוט, זעט ער און פֿאַרשטייט ווי עס קומט אַריין אלץ מער הֶפְקירות און פֿריצות אין די יוגנט, פֿילע קינדער פֿאלן ליידער אַנוועק פֿון אידישן וועג, טייל אַפֿענערהייט און טייל פֿאהאלטענערהייט, רחמנא ליצלן.

דער גורל פון די קינדער ליגט אָבער אין די הענט פון די עלטערן, זיי קענען דאס פֿאַרמיידן, די עלטערן קענען האַלטן די קינדער אויפֿ'ן ריכטיגן וועג, דורך דעם וואס זיי וועלן זיי מאַכן חתונה יונגערהייט.

פֿאַר עלטערן איז שווער זיך אַראַפֿצולאָזן און פֿאַרשטיין די יונגע קינדער, זיי פֿאַרשטייען נישט די

א שיינע חתונה

ה

שווערע נסיונות וואס די יוגנט גייט אריבער, זיי באגרייפן נישט וויפיל די קינדער ליידן, און דערפאר ווייסן זיי נישט פארנוואס מ'דארף זיך אזוי זאגן, פארנוואס דארף מען חתונה מאכן די קינדער אזוי יונג. אבער אינצווישן באמערקן זיי נישט וואס די קינדער טוען אלץ אפ פון הונטער זייער רוקן, זיי כאפן נישט וויפיל עבירות די קינדער טוען פאהאלטענערהייט, וואס דאס ברענגט נאכדעם אז די קינדער זאלן ווערן גרויסע מחוצפים, ווייל די שמוציגע עבירות פארברענען דעם מח און נעמען צו דעם שכל, די עלטערן עסן זיך אויף דאס געזונט און קענען זיך נישט קיין עצה געבן מיט די קינדער וואס האבן נישט קיין טראפ דרום ארץ, אבער דאס אלעס וואלט מען ווען געקענט פאררעכטן דורכ'ן רחמנות האבן אויף די קינדער, טרעפן פאר זיי א שידוך, און זיי חתונה מאכן ווי שנעלער.

די קינדער שפעמען זיך צו זאגן דעם אמת אין פנים אריין פאר די עלטערן אז זיי ווילן שוין אזוי שטארק חתונה האבן, עס פאסט נישט דאס צו זאגן אזוי אפן, און די עלטערן פארשטייען דאס נישט אליין, און פון דעם קומט ארויס אזוי סאך פראבלעמען.

וואויל איז פאר די עלטערן וואס האבן דעם ריכטיגן שכל און זיי זענען זוכה חתונה צו מאכן די קינדער ווי יונגער און שנעלער, דורך דעם וועלן אפהיטן די קינדער פון די פילע שלעכטס וואס בוזשעוועט אויף די גאסן, די קינדער וועלן דאן קענען אויפשטעלן שיינע אידישע שטיבער, און מ'וועט זען פון זיי פיל אידיש נחת.

חקמינו זכרונם לברכה דערציילן (קדושין כ"ט:) אז רב חסדא האט גערעדט מיט רב הונא און האט זייער אויסגעלויבט רב המנונא אז ער איז א גרויסער מענטש,

האט רב הונא אים געזאגט אז ווען רב המנונא וועט קומען אמאל צו אים, זאל ער אים אהערברענגען, ווייל ער וויל רעדן מיט אים.

רב חסדא האט אים טאקע געברענגט צו רב הונא, און רב הונא האט געזען אז רב המנונא גייט נישט מיט קיין טלית, האט ער אים געפרעגט פארנוואס, האט ער געזאגט ווייל ער האט נאכנישט חתונה געהאט, האט רב הונא אוועקגעדרייט זיין פנים, ער האט נישט געוואלט קוקן אויף אים, און האט אים געזאגט אז ער וויל אים נישט זען ביז ווען ער האט חתונה. ווייל רב הונא האט געהאלטן אז ווען א מענטש גייט דורך די צוואנציג יאר און ער האט נאכנישט חתונה געהאט, וועט ער זיין גאנץ לעפן טראכטן פון עבירות.

חכמינו זכרונם לברכה זאגן דארט אויף דעם, "ביז די צוואנציג יאר זיצט דער אייבערשטער און ווארט אז

דער מענטש זאל חתונה האבן, ווען עס קומט אבער אן די צוואנציג יאר און דער מענטש האט נישט חתונה געהאט, שעלט אים דער אייבערשטער אז זיינע ביינער זאלן פלאצן.

חכמינו זכרונם לברכה דערציילן דארט ווייטער אז רב חסדא האט זיך אויפגעטון און געזאגט: "דאס וואס איך בין גרעסער פון מיינע חברים, איך האב מער מצליח געווען פון זיי, איז ווייל איך האב חתונה געהאט ביי די זעכצן יאר. און ווען איך וואלט חתונה געהאט ביי די פערצן יאר, וואלט איך געווען נאך גרעסער, איך וואלט זיך געקענט רייצן מיט'ן יצר הרע, איך וואלט בכלל נישט מורא געהאט פון אים". זעט מען ווי שטארק חשוב ס'איז געווען ביי די הייליגע חכמים אז מ'זאל חתונה מאכן די קינדער יונגערהייט,

וואסערע טובה עס איז פאר די קינדער, ווי גוט עס איז פאר זיי, ווען מען מאכט זיי חתונה ווי שנעלער.

דאס איז געזאגט געווארן אין די צייטן פון די הייליגע חכמים זכרונם לברכה, וואס זאלן מיר שוין זאגן אין אונזערע שוואכע דורות, ווען דער מצב ווערט שווערער פון טאג צו טאג, די גאס איז דאך אזוי נידריג, איבעראל איז פול מיט אזויפיל שמוץ און שלעכטס, און ליידער קענען די קינדער אזוי גרינג אַנקומען צו אַלע שלעכטע זאכן, נישט אומזיסט פאלן אזויפיל קינדער ליידער אַוועק פון אידישן וועג רחמנא ליצלן.

טייערע עלטערן, טראכט נאר אריין אביסל טיפער, נוצט אביסל אייער שכל; דער אייבערשטער האט אייך געשאנקען טייערע ליכטיגע זין און טעכטער, איר האט זיך געמוטשעט זיי אויפצוציען פאר אזויפיל טעג און יארן, ס'איז בכלל נישט גרינג אויפצוהאדעווען

א שיינע חתונה

קינדער, און יעצט ווען זיי זענען שוין אונטערגעוואקסן און ס'איז שוין צייט זיין חתונה צו מאכן, האלט איר זיך צוריק דערפון, בלויז צוליב נארישע חשבונות פון פּוּד און געלט? ! יעצט איז דאך די צייט וואס איר קענט שוין ענדליך אנהויבן שעפן אביסל נחת פון זיי, ווילט איר דען זיי זאלן ארויסגיין לתרבות רעה רחמנא ליצלן? ! איר וועט דאך שפעטער באוויינען אייערע יארן און טעג פארן וואס איר האט זיי נישט חתונה געמאכט באצייטנס.

האט רחמנות אויף זיך אליין און אויף אייערע קינדער, מאכט חתונה די קינדער ווי יונגער און ווי שגעלער, וועט איר זען וויפיל נחת זיי וועלן אייך ברענגען, עס וועט זיך האבן געלוינט אלע שוועריקייטן מיט וואס איר האט זיך געמוטשעט מיט זיי אלע יארן.

אין שלחן ערוף (אבן העזר, סימן א', סעיף ג') ווערט גע'פסק'נט "מצוה על כל אדם, שישא אשה בן י"ח, והמקדים לישא אשה, מצוה מן המבחר", יעדער איד האט א מצוה חתונה צו האבן ביי די אכצן יאר, און ווער ס'האט חתונה נאך פריער, איז עס א גרעסערע מצוה. מ'זעט אז מענטשן זענען מדקדק מקיים צו זיין יעדע הלכה אין שלחן ערוף, ווען עס קומט אבער צו די הלכה, זענען ליידער דא אסאך מענטשן וואס זענען מזלזל אין דעם, זיי זאגן זיך בכלל נישט חתונה צו מאכן די קינדער, און ליידער ליידן זיי נאכדעם זייער אסאך פון דעם.

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (פסחים קי"ב:), "מצוה וגוף טהור נושא אשה ולו בנים". ווער עס וויל האבן נחת פון זיינע קינדער, זאל נישט קוקן אויף וואס מענטשן וועלן זאגן און רעדן, ער זאל נאר קוקן אויף

זיין אייגענע טובה און אויף די טובה פון זיינע קינדער, און זיי חתונה מאכן ווי פריער, אז זיי זאלן בלייבן ערליך און הייליג, זיי זאלן נאר האבן ריינע און הייליגע מחשבות, און אזוי וועלן זיי זיין אמת'ע ערליכע אידן, און ברענגען פיל אידיש גחתי פאר זייערע עלטערן.

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (במות ס"ב:), "כל אדם שאין לו אשה, שרוי בלא שמחה, בלא טובה, בלא ברכה, בלא שלום", יעדער מענטש וואס האט נאכנישט חתונה געהאט, האט נישט קיין שמחה, קיין גוטס, קיין ברכה, און קיין שלום. אויב ווילט איר אייערע קינדער זאלן זא האבן די אלע גוטע זאכן, דארפט איר זען זיי חתונה צו מאכן ווי פריער.

טראכט נישט אז אייערע קינדער זענען נאך צו יונג, זיי זענען נאכנישט גענוג ערוואקסן, זיי האבן נאך צייט, זיי האבן נישט וואו זיך צו זאגן, ווייל מ'טאר זיך

נישט לאזן נארן, מ'דארף זיך גוט ארוםקוקן און זען ווי אזוי דער דור זעט היינט אויס, און אויב ווערט שפעט, קען עס שוין זיין צו שפעט, און נאכדעם וועט מען זיך רייסן די האר פון קאפ און גארנישט קענען טון עס צו פאררעכטן.

עס איז באקאנט אז דער הייליגער רבי האט זייער שטארק אנגעזאגט פאר אנשי שלומינו אז מ'זאל חתונה מאכן די קינדער זייער יונג. אויך האט דער הייליגער רבי געזאגט, "ווען איך וואלט ווען געקענט איינפירן אין די וועלט אז מ'זאל מאכן היינט א שידוך און מארגן די חתונה, און די פלה זאל מען צוגרייטן זיבן טעג פריער, וואלט איך עס איינגעפירט; וואס זאל איך אפער טון אז מ'הערט מיר נישט אויס". ווייל דער רבי האט נישט געהאלטן פון דעם וואס מ'ציעט אויס אזא לאנגע צייט צווישן דעם שידוך און די חתונה, ווי

א שיינע חתונה

ס'איז היינט איינגעפירט, נאר ווי פריער מ'קען חתונה מאכן די קינדער, אלץ בעסער וועט עס זיין פאר יעדן.

ב

ס'פעלט נישט אויס קיין טייערע חתונות

עס איז היינט איינגעפירט אז א חתונה קאסט גאר אסאך געלט, מענטשן רעדן זיך איין אז זיי וועלן באקומען אסאך פבוד ווען זיי וועלן מאכן א טייערע חתונה, זיי מיינען אז מ'וועט זיי ארויפקוקן ווען מ'וועט זען וואסערע פראכטפולע חתונה נאכט זיי האבן אהערגעשטעלט, מ'נעמט א טייערע זאל, מיט פילע טייערע שיינע מאכלים, און אזוי ווייטער, וואס צום סוף גייט רוב דערפון אין די מיסט אריין.

מ'אינוועסטירט שווערע געלטער אין טייערע בלומען, וואס ביז עטליכע שעה ווערט עס פארטרוקנט

א שיינע חתונה

טו

און מ'ווארפט עס ארויס, און אזוי ווייטער צאלט מען גאר אסאך געלט פאר אזויפיל נארישקייטן און זייטיגע זאכן, און אלץ מיט'ן ציל אז אפֿשר אזוי וועט מען פאקומען אביסל איינגערעדטע פֿבוד, און מ'שפּירט זיך נאך גוט נאכדעם אז ס'איז געווען א שיינע חתונה.

וואס פֿאסירט אָבער צום סוף? די עלטערן האָבן דאך נישט דאס געלט דאס צו באַצאלן, פֿאלט מען אַריין אין שווערע חובות, און פֿאר לאנגע חדשים און יאָרן שפּעטער איז מען נאך פֿאַרנומען מיט'ן צאלן די חובות וואס מ'האט זיך געמאַכט פֿאר די בלוז עטליכע שעה פון די חתונה, וואס האט בכלל נישט אויסגעפֿעלט.

ליידער הערט מען אזויפיל מעשיות פון מחותנים וואס האָבן נישט געקענט דערהייבן דעם שווערן לאסט פון חובות, זיי האָבן ממש אונטערגעפֿראכן און

א שיינע חתונה

קראַנק געוואָרן, געכאַפּט האַרץ אַטאַקעס לאַ עלינו.
 איז דאָס דען אַ שיינע חתונה?! פון אינדרויסן קען
 אויסקוקן ווי אַלעס קלאַפּט, אַלעס איז אזוי הערליך
 אַהער געשטעלט, אַפּער אז די עלטערן קענען דאָס
 נישט באַצאָלן, זיי ווערן קראַנק דערפון, וואָס איז
 ווערד די גאַנצע זאַך?

דאָס גייט אַפּער נאָך ווייטער, פילע עלטערן
 טראַכטן צו זיך אז אזוי ווי חתונה מאַכן קאָסט אזוי
 טייער, און זיי ווייסן דאָך דעם אַמת אז זיי האַבן נישט
 פון וואו צו נעמען דאָס געלט, דערפאַר האַלטן זיי זיך
 צוריק פון חתונה מאַכן די קינדער. זיי קענען זאָגן דעם
 תירוץ און יענעם תירוץ פאַרוואָס זיי ווילן נאַכנישט
 חתונה מאַכן, אַפּער טיף אין האַרץ איז דער פּשוטער
 אַמת אז זיי האַבן נישט דאָס געלט פאַר די חתונה.

און דער ווייל ליידן נעפעף די קינדער, פון הונטערן רוקן פון די עלטערן טוען זיי די הארבסטע עבירות, וואס ס'לוינט בכלל נישט צו לעבן אויף דער וועלט אזוי צו זינדיגן קעגן דעם אייבערשטן.

ווען עלטערן האבן ווען שכל, וואלטן זיי חתונה געמאכט די קינדער ווי יונגער און ווי שנעלער, און טאקע בלויז מיט דעם איינעם ציל צו ראטעווען די קינדער פון עבירות, זיכער צו מאכן אז די קינדער בלייבן ערליכע אידן, און דאן וואלטן זיי נישט געטראכט פון די אלע ארומיגע נארישקייטן וואס קומט צו ביי די חתונות, זיי וואלטן געמאכט א באשיידענע איידעלע חתונה, נישט מיט איבריגע טייערע עסן און בלומען און אזוי ווייטער, וואס קאסטן אזויפיל געלט און גייט נאכדעם אין מיסט, מ'וואלט נאר געגעבן אביסל איבערבייס, און דערנאך

אויפגעשפילט פרייליכע מוזיק, און געלאדענט ווי מער מענטשן צו קומען טאנצן און משמח זיין די חתן פלה.

מען קען מאכן א באשיידענע און שפארזאמע חתונה, אין א פשוטע זאל, אן קיין טייערע אויסגאבן. מיט אביסל שכל קען מען זיך שפארן אזויפיל געלט, מען קען אזויפיל אראפשניידן פון די הוצאות וואס עס איז היינט איינגעפירט ביי חתונות. און אויף דעם וועג קען מען רואיג חתונה מאכן די קינדער אן קיין דאגות, די קינדער מיט די עלטערן צוגלייך וועלן זיך מחיה זיין, און נישט דארפן פארזינקען ווערן אין שווערע חובות.

דאס הייסט "א שיינע חתונה", מ'מאכט חתונה די קינדער נאר צו טון דעם רצון ה', און דאן איז יעדער פרייליך, און מ'איז זוכה נאכדעם צו זען פיל אידיש

נחת פון די קינדער, און שפעטער אויף פון די
אייניקלעך, מיט פיל שמחה און גליק.

ג

לאדענען ארעמעלייט צו די שמחה

אויב ווילט איר האבן "א שיינע חתונה", זאלט איר
איינלאדענען און אריינלאזן ווי מער ארעמעלייט צו די
שמחה. ביים אייבערשטן איז זייער באליבט אן
ארעמאן, ווען מ'לאדנט איין ארעמעלייט צו א שמחה,
איז דער אייבערשטער דארט, און דאס ברענגט אלע
גוטע השפעות פאר די נייע קאפל. און פארקערט, אויב
מ'פארטרייבט ארעמעלייט פון א שמחה, ברענגט דאס
שווערע עונשים רחמנא ליצלן, סיי פאר די עלטערן און
סיי פאר די חתן כלה.

א שיינע חתונה

חַכְמֵינוּ זְכוּרֵנוּם לְבִרְכָה דְעַרְצֵיילן (שַׁבַּת קנ"ו:), רַבֵּי
 עֲקִיבָא הָאֵט גְּעָהאָט אַ טאַכְטער, דִּי שְׁטַעַרן זַעַר הָאָבן
 אִים גְּעזאַגט אַז אַינעם טאַג וואָס זי וועט גיין אונטער
 דִּי חוּפָּה, וועט איר אַ שְׁלֵאַנג פֿייסן און זי וועט
 שְׁטאַרְבֵן, און רַבֵּי עֲקִיבָא איז געווען זייער שְׁטאַרק
 פֿאַזאַרְגֵט דַערוועגן.

אין די נאַכט פון די חתונה, ווען זי איז
 אַהיימגעקומען, האָט זי גענומען איר שְׁפִילֶקע און עס
 אַרײַנגעשְׁטעקט אין די וואַנט, און ס'איז אויסגעקומען
 אַז זי האָט עס אַרײַנגעשְׁטעקט פּונקט אַינעם אויג
 פּונעם שְׁלֵאַנג וואָס האָט זיך דאַרט געפּונען, און מיט
 דעם האָט זי אים גע'הרג'ט. אַינדערפֿרי ווען זי האָט
 אַרויסגעשְׁלעפֿט איר שְׁפִילֶקע פון די וואַנט, האָט זיך
 מיטגעשְׁלעפֿט דעם טויטן שְׁלֵאַנג.

א שיינע חתונה

כא

ווען רבי עקיבא איז אנגעקומען צו איר און געזען ווי זי איז פרייליך, לוסטיג און לעבעדיג, האט ער איר געפרעגט וואס זי האט געטון געכטן עפעס א גוטע זאך, האט זי דערציילט, "געכטן פארנאכטס ביי די חתונה איז געקומען אן ארעמאן צום טיר, יעדער איז אבער געווען אזוי פארנומען מיט די סעודה, אז קיינער האט אפילו נישט באמערקט אז ער איז דארט, האב איך זיך אויפגעשטעלט און גענומען מיין פארציע און אים עס אהינגעגעבן צו עסן".

ווען רבי עקיבא האט דאס געהערט האט ער איר געזאגט, "יעצט פארשטיי איך שוין, האסט געטון א מצוה, און דאס האט דיר געראטעוועט פון טויט". און ער איז ארויסגעגאנגען און געדירשנ'ט דעם פסוק (משלי י, ב) "וצדקה תציל ממות", צדקה ראטעוועט פון

טויט, און נישט נאר פון א מיטה משונה, נאר עס
ראטעוועט פשוט פון שטארבן.

זעט מען פון דעם די גרויסקייט פון א מענטש וואס
איז זוכה צו געבן צדקה ביי א חתונה, וואס דאס
ראטעוועט פון אלעם שלעכטס.

ביי יעדע חתונה קומען אן געווענליך אסאך
ארעמעלייט און געלט גייערס, און ליידער זענען דא
מחוטנים וואס ווערן זייער נערוועז פון דעם, מ'שרייט
זיי אן, מ'שיקט זיי ארויס, און זיכער נעמט מען זיי
נישט אויף שייך. דאס איז אבער א געפערליכע סכנה,
דאס קען ברענגען אז די גייע קאפל זאל נישט מצליח
זיין, אדער זיי זאלן האבן קראנקע קינדער חס ושלום,
אדער אנדערע צרות און יסורים וואס זיי קענען ליידן
אין לעבן דורך דעם.

א שיינע חתונה

כג

דערפאר, טייערע מחותנים, האלטס דעם קאפ אויפ'ן פלאץ, אויב זעט איר אן אַרעמאן אָדער אַ געלט גייער וואס קומט אַריין צו די חתונה, נעמט זיי אויף זייער שייך, זייט זיי מ'כבד זיך צו זעצן ביים טיש און עסן, געבט זיי צדקה, מאכט זיי גוט שפירן, דאס וועט ברענגען אלע גוטע ברכות אויפ'ן גייעם פאר-פאלק, און דאס וועט זיי היטן פון אלע צרות און יסורים.

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (תנחומא משפטים), "אמר הקדוש ברוך הוא: נפשו של עני היתה מפרקסת לצאת מן הרעב, דער אייבערשטער זאגט, די נשמה פונעם אַרעמאן האט שוין געהאלטן ביים אויסגיין פון הונגער, ונתת לו פרוטה והחייית אותו. און דו האסט אים געגעבן א פרוטה און אים אויפגעלעבט, חייך, שאני מחזיר לך נפש תחת נפש, זאג איה דיר צו אז איה וועל דיר באצאלן מדה כנגד מדה, למחר בנה או בתך

פֿאין לידי חלי ולידי מיתה, אויב ס'וועט זיך מאַכן אַמאל אז דיין זון אָדער טאכטער וועט קראַנק ווערן און האַלטן ביים שטאַרבן, וְאֶזְכֹּר אֲנִי לָהֶם אֶת הַמִּצְוָה שֶׁעָשִׂיתָ עִם הָעָנִי, וּמִצִּיל אֲנִי אוֹתָם מִן הַמִּיתָה", וועל אײך זיי געדענקען די מצוה וואס דו האסט געטון מיט'ן אַרעמאן, און אײך וועל זיי ראטעווען פון טויט.

לאמיר נאר אַביסל זיך אַריינלייגן אין די שײך פון דעם אינגערמאן וואס גייט נאך געלט, מענטשן קענען זיך אויפֿרעגן אויף אים פֿאַרן וואס ער שטערט די שמחה אז ער גייט דא נאך געלט, אַ מחותן קען אים אַנשרייען און פֿאַרשעמען, "גיי אַרבעטן!", און אים אַרויסשיקן פון די חתונה, אָדער חס ושלום נאך מער אים צו שְׁלָאָגן און אַרויסוואַרפֿן רחמנא ליצֿלן. לאמיר אַבער אַביסל טיפֿער אַריינטראַכטן וואס טוט זיך אין זיין מח.

א שיינע חתונה

כה

דער אינגערמאן האט אינדערהיים א משפחה מיט קינדערלעך, און ער האט פשוט נישט קיין געלט אהיימצוברענגען אין שטוב. ער לערנט אין כולל וואו ער באקומט קוים עטליכע פרוטות א וואך, מיט וואס ער קען קוים קויפן ברויט צו עסן, אדער איז ער אפשר א מלמד וואס האט שוין נישט באקומען זיין געהאלט פאר עטליכע חדשים, און האט פשוט נישט ווי אזוי צו שפייזן זיינע קינדער. ביז ער האט זיך גענומען די שטארקייט און קוראזש אריינצוגיין אין זאל, האט אים גענומען זייער לאנג, ער שעמט זיך נעבעך פון מענטשן אז ער דארף ארוםגיין קלויבן נדבות, ער האט אבער נישט קיין צוויי ברירות, ער קען נישט אהיימקומען מיט ליידליגע הענט. ביז ער זעט זיך שוין ענדליך אין זאל, רויט פון בושה, און ביז ער שטרעקט שוין אויס די האנט, און דאן הויבט ער גאר אן צו כאפן בזיונות, מ'שרייט אים אים אן און מ'פארשעמט אים.

ווי קען זיך אַ מחותן ערלויבן אַזאַ רשעות צו פארשעמען און ארויסשיקן אַ געלט גייער?! פאר אלעס איז דא גענוג געלט; פאר נארישע בלומען, פארן בילדער כאפער, פאר איבריגע טייערע עסן, און אזוי ווייטער פאר אלע אנדערע נארישקייטן, און ווען עס קומט צו די וויכטיגסטע זאך, ארויסצוהעלפן אן אַרעמען איד צו קענען לייגן ברויט אויפ'ן טיש פאר הונגעריגע קינדער, צו קענען איינקויפן אויף שבת, אויף דעם האט מען נישט די פארקארגע דאלער; ווי פאסט זיך דאס?

זעט און ליינט די מוראדיגע ווערטער פון זוהר הקדוש (הקדמה י:), "ווער ס'פריידט זיך אין די ימים טובים, און ער געבט נישט קיין חלק אויף פארן אייבערשטן, דער חלק פונעם אייבערשטן איז צו דערפרייען אַרעמעלייט לויט וויפיל מ'קען, קומט דאן

דער שטן וואס האט פיינט דעם מענטש, און איז
מקטרג אויף אים, און ער מאכט אים אן אסאך צרות.

ווייל דער אייבערשטער קומט אין די ימים טובים
צו קוקן אויב מגעבט פאר די ארעמעלייט, וואס זענען
זיינע צעבראכענע פלים, און ווען ער קומט אריין און
זעט אז ס'איז נישטא ווער ס'זאל זיי פרייליך מאכן,
וויינט דער אייבערשטער פביכול, און ער גייט ארויף
און ער וויל חרוב מאכן די וועלט.

דעמאלט זענען אלע מלאכים און די גאנצע פמליא
של מעלה מקטרג אויף דעם מענטש וואס האט נישט
רחמנות אויף די ארעמעלייט, און זיי זאגן צום
אייבערשטן, "די גאנצע וועלט איז דאך נאר געבויעט
אויף חסד, און דער מענטש עסט און טרונקט און ער
וויל גארנישט געבן פאר די ארעמעלייט", דאס ברענגט
אויף דעם מענטש שווערע דינים און שטראפן.

ווער איז נאך גרעסער אויף דער וועלט פון אברהם
 אבינו, וואס האט געטון חסד מיט יעדן איינעם, פון
 דעסט וועגן, ווען ער האט געמאכט א גרויסע סעודה
 ביום הגמל את יצחק, האט ער גערופן אלע גרויסע
 מענטשן, ער האט אפער נישט געלאדענט קיין
 ארעמעלייט.

און מיר האבן געלערנט אז ביי יעדע סעודה און
 שמחה וואס א מענטש מאכט, קומט דער מקטרג און
 ער קוקט אויב דער מענטש האט אויף געטון גוטס מיט
 ארעמעלייט, אויב ער האט זיי אויף איינגעלאדענט.
 אויב יא, גייט דער מקטרג אוועק, ער גייט נישט אריין
 אין דעם הויז. אויב אפער זעט ער א שמחה אין א הויז,
 און ס'איז נישטא דארט קיין ארעמעלייט, גייט ער
 ארויף אויבן און איז מקטרג אויף די שמחה.

א שיינע חתונה

כט

ווען אברהם אבינו האט געמאכט די סעודה פאר יצחק, איז דער מקטרג דעמאלט געקומען און זיך געשטעלט ביים טיר פארשטעלט ווי אן ארעמאן, און ס'איז נישט געווען ווער ס'זאל קוקן אויף אים.

אברהם איז געווען פארנומען מיט די קעניגן און מיניסטארן זיי מקרב צו זיין און זיי צו פאדינען, שרה איז געווען פארנומען צו זייגן אלע קינדער, ווייל זיי האבן נישט געוואלט גלויבן אז שרה האט טאקע געבוירן א קינד, זיי האבן געזאגט אז אברהם און שרה האבן סתם גענומען א קינד פון די גאס, דערפאר האט דער אייבערשטער געמאכט א נס אז שרה האט געזייגט אלע קינדער וואס מ'האט איר געברענגט, און דער מקטרג איז געשטאנען דארט פארשטעלט ווי אן ארעמאן, און ווייל זיי זענען געווען אזוי פארנומען האבן זיי אים נישט פאמערקט.

גלייך איז דער מקטרג ארויפגעגאנגען צום אייבערשטן און געזאגט, "רבוננו של עולם, דו האסט געזאגט אז אברהם איז דיין ליבהאפער, יעצט האט ער אפער געמאכט א סעודה און ער האט גארנישט געגעבן פאר דיר און גארנישט געגעבן פאר ארעמעלייט, און ער האט נישט מקריב געווען פאר דיר אפילו נאר איין טויב.

האט דער אייבערשטער אים געזאגט, ווער איז נאך אויף דער וועלט אזוי ווי אברהם. און ער האט זיך נישט אנועקגערירט פון דארט ביז ווען ער האט צעשטערט די גאנצע שמחה, דער אייבערשטער האט אים געהייסן ברענגען זיין זון פאר א קרבן, און דאס האט געמאכט אז שרה זאל שטארבן פון דעם צער פון איר זון. וואס האט געברענגט דעם גאנצן צער? אלעס ווייל ער האט נישט געלאדענט קיין ארעמעלייט צו די סעודה".

א שיינע חתונה

לא

זעט מען פון דעם די הארפקייט פון די זאך, אברקהם
אבינו וואס האט זיך דאך ממש מוסר נפש געווען פאר
ארעמעלייט, זיין געצעלט האט געהאט טירן פון אלע
פיר זייטן אז דער ארעמאן זאל אפילו נישט דארפן
ארוםגיין ביז צו די טיר, ווייל ער האט אבער געמאכט
די שמחה פאר יצחק און האט נישט גערופן
ארעמעלייט, האט ער באקומען א שטראף אז די גאנצע
שמחה איז צעשטערט געווארן. וואס זאלן מיר שוין
זאגן? מיר דארפן דאך זיכער זייער אכטונג צו געבן
מכבד צו זיין אן ארעמאן, און ספעציעל ביי א שמחה.

מיט דעם וואס מ'העלפט אן ארעמאן, העלפט מען
פבכול דעם אייבערשטן אליין, אזוי ווי חכמינו זכרונם
לברכה זאגן (ויקרא רבה, פרשה ל"ד, סימן ט), "העני הזה
עומד על פתחך והקדוש ברוך הוא עומד על ימינו,
דכתיב (תהלים ק"ט, ל"א): כי יעמד לימין אביון, אם נתת

לו דע מי שעומד על ימינו ונותן לך שכרה, ואם לא נתת לו דע מי שעומד על ימינו פורע ממך, דכתוב (שם): להושיע משפטי נפשו", דער ארעמאן שטייט ביי זיין טיר, און דער אייבערשטער שטייט צו זיין רעכטע זייט; אויב געבסטו אים, וועט דער וואס שטייט אויף זיין רעכטע זייט דיר באצאלן שכר, און אויב געבסטו אים נישט, וועט דער וואס שטייט אויף זיין רעכטע זייט דיר באשטראפן חס ושלום.

אויב ווילט איר האבן "א שיינע חתונה", אויב ווילט איר אז דער זיווג זאל עולה יפה זיין, זאלט איר לאדענען ארעמעלייט, זיי מקרב זיין, איר זאלט חס ושלום נישט פארשיקן קיין שום מענטש פון די שמחה, און זיכער נישט קיין ארעמאן.

חקמינו זכרונם לברכה זאגן אונז דאך (גיטין נ"ה): אז צוליב קמצא און בר קמצא איז חרוב געווארן דער בית

המקדש, דער גאנצער ביטערער חורבן בית המקדש
האט פאסירט ווייל מ'האט אַוועקגעשיקט אַ מענטש
פון אַ שמחה.

ווער ווייסט צי די פילע גיטין וואס פאסירן נעבעך
היינט, אזויפיל יונגע פאר-פעלקער צעטיילן זיך
קורצליך נאך די חתונה, קוים וואס זיי האבן חתונה
געהאט און שוין האלטן זיי נאכ'ן גוט, ווער ווייסט צי
דאס קומט נישט פון די הארבע עבירה אז מ'האט
פארטריבן אַרעמעלייט פון די חתונה מיט בזיונות.
ספעציעל ווען ס'רעדט זיך פון חשובע אינגעלייט,
תלמידי חכמים, כולל אינגעלייט, מלמדים, וואס האבן
ממש נישט מיט וואס צו שפייזן זייער פאמיליע, און
מ'האט זיי נעבעך פארשעמט און פארטריבן פון די
חתונה, מ'קען דאך נישט מוחל זיין אויף אַזא זאך, און
דאס שאדט זיכער אַז דער זיווג זאל נישט עולה יפה

זיין, מ'זאל זיך גוט רחמנא ליצלן, אדער אז עס זאלן
קומען געבען קראנקע קינדער רחמנא ליצלן.

דערפאר לאמיר זיך פארנעמען אז מיר וועלן
לאדענען ווי מער ארעמעלייט צו די שמחה, און זיכער
אויב ס'קומען אן ארעמעלייט זאל מען זיי נישט
אנוועקשיקן, נאר זיי מקרב זיין, געבן צו עסן, און געבן
אַ שיינע נדבה, און דאן וועט עס טאקע זיין "אַ שיינע
חתונה".

ס'איז נישטא נאך א גרעסערע מצוה ווי די מצוה פון
געבן צדקה פאר ארעמעלייט, זיי זענען די באלויבטע
כלים פונעם אייבערשטן, אזוי ווי עס שטייט אין זוהר
הקדוש (ויבא ק"ד), "בשעתא דקידושא בריך הוא רחים
ליה לבר נש, משדר ליה דורונא, ומאן איהו, מספנא",
ווען דער אייבערשטער האט ליב א מענטש, שיקט ער
אים א מתנה, און וואס איז די מתנה? אן ארעמאן!

א שיינע חתונה

לה

די גרויסקייט פון צדקה קען מען גארנישט באגרייפן, אזוי ווייט אז חכמינו זכרונם לברכה זאגן (פנא דבי אליהו זוטא, פרק א') "גדולה צדקה, שהיא מעלה את הנשמה ונותנה תחת פסא הכבוד", צדקה איז זייער גרויס, עס טראגט ארויף די נשמה ביז צום פסא הכבוד.

דערפאר, ווען עס קומט אריין אן ארעמאן צו די חתונה צו גיין נאך געלט, זאלט איר אים אויפנעמען מיט ביידע הענט, איר זאלט טאנצן מיט אים און אים דערפרייען, און איר זאלט אים העלפן צוזאמנעמען געלט, זיכער מאכן אז ער איז שייך מצליח, און דאן וועט איר קענען זיין זיכער אז ס'וועט זיין "א שיינע חתונה", דער זיווג וועט עולה יפה זיין, און ס'וועט ארויסקומען פון זיי נאר ערליכע קינדער, צדיקים און צדקניות, און מ'וועט שעפן פון זיי הויפענעס גחת דקדושה.

וואויל איז דעם וואס נעמט אַרײַן די ווערטער אין
הארץ אַרײַן, וועט אים שטענדיג זײַן נאַר גוט.
תּם וּנְשָׁלֵם שְׂבַח לֵא-ל בּוֹרֵא עוֹלָם

סדר ברכת המזון

שיר המעלות. בשוב יהנה את שיבת ציון היינו כחלמים : אז ימלא שחוק פינו ולשוננו רנה.
אז יאמרו בגוים הגדיל יהנה לעשות עם אלה : הגדיל יהנה לעשות עמנו. היינו שמחים :
שובה יהנה את שביתנו כאפיקים בנגב : הזרעים בדמעה ברנה יקצרו : הלוף ילף וככה נשא
משך תזרע. בא יבא ברנה. נשא אלמתי :

הגני מוכן ומזמן לקים מצות עשה של ברכת המזון שנאמר, ואכלם ושבועם וברכתם את יהנה אלהיך,
על הארץ הטובה, אשר נתן לך :

המזמן אומר : **רבותי. מיר ויילן בענטשן :**

המסובים עונים : **יהי שם יהנה מבךך מעתה ועד עולם :**

המזמן תורר : **יהי שם יהנה מבךך מעתה ועד עולם :**

המזמן אומר : **ברשות מרנן ורבתי נברך (אלהינו) שאכלנו משלו :**

המסובים אומרים : **ברוך (אלהינו) שאכלנו משלו ובטובו היינו :**

המזמן תורר : **ברוך (אלהינו) שאכלנו משלו ובטובו היינו :**

ברכת המזון לברית מילה

נוכה לשמך בתוך אמוני. ברכים אתם
ליהנה : ברשות אל איום ונורא. משגב
לעתות בצרה. אל נאזר בגבוהה. אדיר
במרום יהנה :
נודה

ברשות התורה הקדושה. טהורה היא וגם
פרושה. צנה לנו מורשה. משה עבד יהנה :
נודה

ברשות הפהנים ותלויים. אקרא לאלהי
העבריים. אהודנו בכל איים. אברכה את
יהנה :
נודה

ברשות מרנן ורבתי. אפתח בשיר
פי ושפתי. ותאמרנה עצמותי. ברוך הקא
בשם יהנה :
נודה

ברשות מרנן ורבתי נברך אלהינו
שאכלנו משלו :

ברכת המזון לנשואין

דני הסר וגם תרון, ואז אלם בשיר
ירון. נחנו במעגלי צדק, שעה ברפת
ישורון, בני אהרן :

ברשות מרנן ורבתי נברך
אלהינו שהשמחה במעונו, ושאכלנו
משלו :

וענין המסובין

ברוך אלהינו שהשמחה במעונו.
ושאכלנו משלו. ובטובו היינו :

והמזמן תורר

ברוך אלהינו שהשמחה במעונו.
ושאכלנו משלו. ובטובו היינו :

ברוך הוא וברוך שמו

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם. הִזַּן אֶת
הָעוֹלָם כֻּלּוֹ. בְּטוֹבוֹ בָּחַן בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים. הוּא
נוֹתֵן לָחֶם לְכֹל בְּשֵׁר. כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ. וּבְטוֹבוֹ
הַגָּדוֹל תָּמִיד לֹא חָסַר לָנוּ וְאֵל יַחְסֹר לָנוּ מִזּוֹן
לְעוֹלָם וָעֶד. בְּעֵבוֹר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל. כִּי הוּא אֵל זָן
וּמְפָרֵס לְכֹל וּמְטִיב לְכֹל וּמְכִיֵּן מִזּוֹן לְכֹל
בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא. כְּאָמֹר. פּוֹתַח אֶת יְדֶיךָ
וּמִשְׁפִּיעַ לְכֹל חַי רְצוֹן: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. הִזַּן
בְּרַחֲמָיו אֶת הַכֹּל:

נוֹדֶה לְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ. עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לְאַבּוֹתֵינוּ אֶרֶץ
חֻמְדָּה טוֹבָה וּרְחֻבָּה. וְעַל שֶׁהוֹצַאתָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם. וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית עַבְדִּים. וְעַל בְּרִיתְךָ שֶׁחֲתַמְתָּ
בְּבִשְׁרָנוּ. וְעַל תּוֹרַתְךָ שֶׁלְמַדְתָּנוּ. וְעַל חֻקֶּיךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ.
וְעַל חַיִּים חַן וְחֶסֶד שֶׁחֻנַּנְתָּנוּ. וְעַל אֲכִילַת מִזּוֹן שֶׁאַתָּה זָן
וּמְפָרֵס אוֹתָנוּ תָּמִיד. בְּכֹל יוֹם וּבְכֹל עֵת וּבְכֹל שָׁעָה:

ועל הנסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל התשועות ועל הנפלאות ועל הנחמות
ועל המלחמות. שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה:

לחנוכה

בימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו. כשעמדה מלכות יון הרשעה על
עמך ישראל. להשפיתם תורתך ולהעבירם מחקי רצונך. ואתה ברחמיך הרבים.
עמדת להם בעת צרתם. רבת את ריבם. דנת את דינם. נקמת את נקמתם. מסרת
גבורים ביד חלשים. ורבים ביד מעטים. וטמאים ביד טהורים. ורשעים ביד
צדיקים. ונודים ביד עוסקי תורתך. ולך עשית שם גדול וקדוש בעולמך. ולעמך
ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן כהיום הזה. ואחר כך באו בניך לדכור ביתך.
ופנו את היכלך. וטהרו את מקדשך. והדליקו נרות בחצרות קדשך. וקבעו שמונת
(ימים) אלו בהלל ובהודאה ועשית עמם גם נפלא ונודה לשמך הגדול סלה ימי
חגכה אלו. להודות ולהלל לשמך הגדול:

לפורים

בימי מרדכי ואסתר בשושן הבירה. כשעמד עליהם המן הרשע. בקש להשמיד
להרוג ולאבד את כל היהודים. מנער ועד זקן. טף ונשים. ביום אחד. בשלשה
עשר לחודש שנים עשר הוא חדש אדר ושללם לבזו. ואתה ברחמיך הרבים הפרת
את עצתו. וקלקלת את מחשבתו. והשבות לו גמולו כראשו. ותלו אותו ואת בניו
על העץ. (ועשית עמם גם נפלא ונודה לשמך הגדול סלה)

ועל הכל יהנה אלהינו אנחנו מודים לך ומברכים אותך.
תברך שמך בפי כל חי תמיד לעולם ועד: כפפותוב. ואכלת
ושבעת וברכת את יהנה אלהיך על הארץ הטבה אשר
נתן לך: ברוך אתה יהנה. על הארץ ועל המזון:

רָחֵם נָא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמּוֹךְ. וְעַל יְרוּשָׁלַיִם
עִירְךָ. וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ. וְעַל מַלְכוּת בַּיִת דָּוִד
מְשִׁיחֶךָ. וְעַל הַבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ
עָלָיו: אֱלֹהֵינוּ. אָבִינוּ. רַעֲנוּ זִמְנֵנוּ פְּרַנְסֵנוּ וְכַלְכַּלְנוּ
וְהַרְוִיחֵנוּ. וְהַרְנוּחַ לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְהֵרָה מִכָּל
צָרוֹתֵינוּ. וְנָא אַל תִּצְרִיכֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לֹא לַיָּדַי מִתַּנַּת
בְּשָׁר וְרֶגֶם וְלֹא לַיָּדַי הַלְוָאָתָם. כִּי אִם לַיָּדְךָ הַמְּלֵאָה.
הַפְּתוּחָה. הַקְּדוּשָׁה וְהַרְחֲבָהּ. שְׁלֵא גְבוּשׁ וְלֹא נִפְלֵם
לְעוֹלָם וָעֶד:

לשבת:

רְצֵה וְהַחֲלִיצֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וּבְמִצְוֹת יוֹם
הַשַּׁבָּעִי הַשֶּׁבֶת הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ הַזֶּה כִּי יוֹם זֶה גָּדוֹל
וְקְדוֹשׁ הוּא לְפָנֶיךָ לְשֶׁבֶת בּוֹ וְלַגּוּיִם בּוֹ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוֹת
רְצוֹנָךְ וּבְרְצוֹנָךְ הַנִּיחַ לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שְׁלֵא תִהְיֶה צָרָה
וְיִגּוֹן וְאִנְחָה בַּיּוֹם מְנוּחָתָנוּ וְהִרְאֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּנִחְמַת
צִיּוֹן עִירְךָ וּבִכְנָז יְרוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשֶׁךָ כִּי אַתָּה הוּא בַּעַל
הַיְשׁוּעוֹת וּבַעַל הַנְּחָמוֹת:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַגִּיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה
וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר וְזָכְרוּנָנוּ וּפְקֹדוּנָנוּ וְזָכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזָכְרוֹן
מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדְּךָ וְזָכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדוֹשְׁךָ וְזָכְרוֹן כָּל
עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לְפִלִיטָה לְטוֹבָה לְחַן וּלְחַסֵּד וּלְרַחֲמִים
לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם

לראש השנה	לשבועות	לשמ"ע ולש"ת	לפסח	לסוכות	לר"ח
הזכרון	חג	שמיני	חג	חג	ראש
	השבועות	עצרת החג	המצות	הספות	החדש

הַזֶּה זָכְרוּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּפְקֹדָנוּ בּוֹ לְבִרְכָה
וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים. וּבְדָבָר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחַנּוּנוּ
וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם
אַתָּה :

וּבִנְיַה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקְּדוֹשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. בּוֹנֵה בְּרַחֲמָיו יְרוּשָׁלַיִם. אָמֵן :
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הָאֵל. אֲבִינוּ.
מְלַפְּנוּ. אֲדִירָנוּ. בּוֹרְאָנוּ. גּוֹאֲלָנוּ. יּוֹצְרָנוּ. קְדוֹשֵׁנוּ
קְדוֹשׁ יַעֲקֹב. רוֹעֵנוּ רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל. הַמֶּלֶךְ הַטוֹב
וְהַמְּטִיב לְכָל. שֶׁבְּכָל יוֹם הַטֵּיב הוּא הַטֵּיב הוּא מְטִיב

הוא ייטיב לנו. הוא גמלנו הוא גמלנו הוא גמלנו
לעד לחן ולחסד ולרחמים ולרוח. הצלה והצלחה.
ברכה וישועה. נחמה. פרנסה וכלכלה. ורחמים
וחיים ושלוש וכל טוב. ומכל טוב לעולם אל יחסרנו:

הרחמן הוא ימלך עלינו לעולם ועד: הרחמן הוא
יתברך בשמים ובארץ: הרחמן הוא ישתבח לדור דורים.
ויתפאר בנו לעד ולנצח נצחים. ויתהדר בנו לעד ולעולמי
עולמים: הרחמן הוא יפרנסנו בכבוד: הרחמן הוא
ישבר עלנו מעל צנארנו והוא יוליכנו קוממיות לארצנו:
הרחמן הוא ישלח לנו ברכה מרבה בבית הזה ועל
שלחן זה שאכלנו עליו: הרחמן הוא ישלח לנו את
אלהינו הנביא זכור לטוב ויבשר לנו בשורות טובות
ישועות ונחמות:

הרחמן הוא יברך את (אבי מורי) בעל הבית הזה ואת
(אמי מורת) בעלת הבית הזה. אותם ואת ביתם ואת
זרעם ואת כל אשר להם. (אם הוא נשוי יאמר: אותי ואת אשתי
ואם יש לו בנים ובנות יאמר ג"כ: ואת זרעי, ואת כל אשר לי), אותנו

וְאֵת כָּל אֲשֶׁר לָנוּ. כְּמוֹ שְׁנַת־בְּרָכוֹ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְהָם יִצְחָק
וְיַעֲקֹב, בְּכָל. מְכָל. כָּל. כֵּן יִבְרַךְ אוֹתָנוּ כְּלָנוּ יַחַד בְּבְרָכָה
שְׁלֵמָה. וְנֹאמֵר אָמֵן:

**מִמָּרוֹם יִלְמְדוּ עֲלֵיהֶם וְעֲלֵינוּ זְכוֹת שְׁתֵּהא
לְמִשְׁמֶרֶת שְׁלוֹם. וְנִשְׂא בְרָכָה מֵאֵת יְהוָה.
וְיִצְדָּקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. וְנִמְצָא חַן וְשִׂכָּל טוֹב
בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם:**

לברית מילה אחר בעיני אלהים ואדם יאמר זה:

הַרְחֵמֵן, הוּא יִבְרַךְ אֲבֵי הַיָּלָד וְאִמּוֹ, וְיִזְכֶּה לְגִדְלוֹ וְלַחֲנוּכּוֹ וְלַחֲכָמוֹ, מִיּוֹם
הַשְּׂמִינִי וְהַלְאָה יִרְצָה דָמוֹ, וְיִהְיֶה יְיָ אֱלֹהֵינוּ עִמּוֹ:
אמן

הַרְחֵמֵן, הוּא יִבְרַךְ בְּעַל בְּרִית הַמִּילָה, אֲשֶׁר שָׁשׁ לַעֲשׂוֹת צְדָק בְּגִילָה, וְיִשְׁלַם
פְּעָלוֹ וּמִשְׁכַּרְתּוֹ כְּפוּלָה, וְיִתְנַהֵוּ לְמַעְלָה לְמַעְלָה:
אמן

הַרְחֵמֵן, הוּא יִבְרַךְ רֵךְ הַנְּמוּל לְשִׁמוּנָה, וְיִהְיֶה יָרִיב וְלִבּוֹ לֹאֵל אֲמוּנָה, וְיִזְכֶּה
לְרִאוֹת פְּנֵי הַשְּׂכִינָה, שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה:
אמן

הַרְחֵמֵן, הוּא יִבְרַךְ הַמָּל בְּשֶׁר הַעֲרֵלָה, וּפְרַע וּמִצֵּץ דָּמֵי הַמִּילָה, אִישׁ הַיָּרֵא
וְרֵךְ הַלֵּבָב יִרְצָה עֲבוּדָתוֹ כְּשֶׁרָה. אִם שְׁלֹשׁ אֵלֶּה יַעֲשֶׂה לָהּ:
אמן

הַרְחֵמֵן, הוּא יִשְׁלַח לָנוּ מְשִׁיחוֹ הוֹלֵךְ תָּמִים, בְּזְכוֹת חַתָּן לְמוֹלוֹת דָּמִים,
לְבִשָׁר בְּשׁוּרוֹת טוֹבוֹת וְנַחוּמִים, לְעַם אֶחָד מְפֹרָז וּמְפֹרָד בֵּין הָעַמִּים:
אמן

הַרְחֵמֵן, הוּא יִשְׁלַח לָנוּ כְּהֵן צְדָק אֲשֶׁר לִקַּח לְעִילּוֹם, עַד הוֹכֵן כְּסָאוֹ כְּשִׁמְשׁ
וְיִהְיֶה לָנוּ, וְיִלְט פְּנֵינוּ בְּאֲדָרְתּוֹ וְיִגְלוֹם, בְּרִיתֵי הַיְתָה אִתּוֹ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם:
אמן

הרחמן הוא יזכנו לימות המשיח וכי

לשבת: הַרְחֵמֵן הוּא יִנְחֵלְנוּ יוֹם שְׁכָלוּ שְׁבַת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים :
לראש חדש: הַרְחֵמֵן הוּא יַחְדָּשׁ עָלֵינוּ אֶת הַחֲדָשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וּלְבִרְכָה :
ליום טוב: הַרְחֵמֵן הוּא יִנְחֵלְנוּ יוֹם שְׁכָלוּ טוֹב :
לראש השנה: הַרְחֵמֵן הוּא יַחְדָּשׁ עָלֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת לְטוֹבָה וּלְבִרְכָה :
לסוכות: הַרְחֵמֵן הוּא יִקְיֵם לָנוּ אֶת סֵכַת דָּוִד הַנוֹפֶלֶת :

הַרְחֵמֵן הוּא יִזְכְּנוּ לְבִיאַת הַמְּשִׁיחַ וּלְחַיֵּי הָעוֹלָם
הַבָּא : מְגִדִּיל (לשבת יו"ט חוה"מ ור"ח אומר: מְגִדִּיל) יְשׁוּעוֹת
מְלָכוֹ וְעֲשֵׂה חֶסֶד לְמְשִׁיחוֹ לְדָוִד וּלְזַרְעוֹ עַד עוֹלָם :
עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן :

יִרְאוּ אֶת יְהוָה קְדוֹשָׁיו כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירְאָיו :
כְּפִירִים רָשׁוּ וְרָעִבוּ וְדוֹרְשֵׁי יְהוָה לֹא יַחְסְרוּ כָּל טוֹב :
הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֶסְדּוֹ : פּוֹתַח אֶת יַדָּךְ
וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן : בְּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִכַּטַח בִּיהוָה
וְהָיָה יְהוָה מְבֹטָחוֹ : נַעַר הֵייתִי גַם זָקֵנְתִי וְלֹא רָאִיתִי
צָדִיק נֶעְזֵב וְזָרְעוֹ מִבְּקֶשׁ לָחֵם : יְהוָה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן
יְהוָה יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם :

סדר ברכה אחרונה

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם על

העץ ועל פרי העץ

המחיה ועל הפלפלה

המחיה ועל הפלפלה ועל הגפן ועל פרי הגפן

הגפן ועל פרי הגפן

ועל תנובת השדה ועל ארץ חמדה טובה ורחבה שרצית והנחלת לאבותינו
לאכל מפריה ולשבוע מטובה, רחם נא יהוה אלהינו על ישראל עמך ועל
ירושלים ועל ציון משכן כבודך ועל מזבחתך ועל היכלך, ובנה ירושלים
עיר הקדש במהרה בימינו והעלנו לתוכה ושמחנו בכנינה ונאכל מפריה
ונשבוע מטובה ונברכך עליה בקדשה ובטהרה:

בשבת: רצה ותחליצנו ביום השבת הזה:

בראש חודש: וזכרנו לטובה ביום ראש החדש הזה:

ביום טוב: ושמחנו ביום חג (פלוגי) הזה:

בראש השנה: וזכרנו לטובה ביום הזכרון הזה:

כי אתה יהוה טוב ומטיב לכל ונודה לך על הארץ ועל

על הפירות

על מזונות

המחיה: ברוך אתה יהוה על הארץ ועל
הפירות:

המחיה ועל הפלפלה:

על מזונות ויין ביחד

על היין

המחיה ועל פרי הגפן: ברוך אתה יהוה על הארץ
ועל המחיה ועל הפלפלה ועל פרי הגפן:

פרי הגפן: ברוך אתה יהוה
על הארץ ועל פרי הגפן:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא נפשות רבות וחסרונן על
כל מה שבראת להחיות בהם נפש כל חי: ברוך חי העולמים:

ס סדר שבע ברכות

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, שהכל ברא
לכבודו:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, יוצר האדם:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, אשר יצר את
האדם בצלמו, בצלם דמות תבניתו, והתקין לו ממנו בנן
ערי עד. ברוך אתה יהוה יוצר האדם:

שׁוֹשׁ תְּשִׁישׁ וְתַגַּל הָעֵקֶרֶה, בְּקִבוּץ בְּנֵיהָ לְתוֹכָהּ בַּמְהֵרָה
בְּשִׂמְחָה. ברוך אתה יהוה משמח ציון בבניה:

שִׂמְחַת תְּשִׂמַח רַעִים אֲהוּבִים כְּשִׂמְחַךְ יְצִירְךָ בְּגֵן עֵדֶן
מְקַדֵּם. ברוך אתה יהוה משמח חתן וכלה:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, אשר ברא ששון
ושמחה, חתן וכלה, גילה רנה, דיצה וחדנה, אהבה
ואחנה, שלום ורעות, מהרה יהוה אלהינו ישמע בערי
הודה ובחוצות ירושלים, קול ששון וקול שמחה, קול
חתן וקול כלה, קול מצהלות חתנים מחפתם, ונערים
ממשתה נגינתם, ברוך אתה יהוה משמח החתן עם
הכלה:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, בורא פרי
הגפן:

הספר הקדוש הזה

נדפס לטובת נשמת בעל מחבר
של הספר הזה מאור עינינו,
חיות נפשינו, עטרת ראשינו, כבוד

קדושת מרן הגה"ק רבי

אליעזר שלמה

בן רבי

מנחם זאב

זצוקללה"ה

נלב"ע י"ז שבט תשע"ה

ת.נ.צ.ג.ה.

בשורה טובה ומשמחת!

שוין יעצט
דא צו באקומען
אפגעשיקט יעדע וואך

צו אייער טיר

אויף די פאסט

די שטארק אויפגעכאפטע
וועכנטליכע קונטרסים

עצתו אמונה

- הערליכע בריוו, שאלות
- ותשובות אין אלע אקטועלע
- נשאים אין טאג טעגליכן לעבן.

געשריבן דורכן ראש ישיבה
הרה"ג ר' יואל רוטה

יואל רוטה

שליטי"א

gofus@kerenhadfusa.org

רופט אדער טעקסט

718-387-2691

ט"ו
החודש
הקודש

אדער שיקט א אימיל צו subscribe@kerenhadfusa.org